Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

هيلۍ

(د ځوانو شاعرانو ګډ شعري جونګ)

راټولوونکی

محمد اسمعيل يون

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

کتاب پېژندنه

د کتاب نوم:	هیلې
راټولوونکی:	محمد اسمعیل یون
خپرندوی:	یون کلتوري یون
چاپشمېر:	۱۰۰۰ ټوکه
لومړی چاپ:	۱۳۶۷ل کال
دویم چاپ:	۱۳۸۷ل کال
دراټولوونکي پرله پسې نومره:	(۱)
د خپرندوی پرله پسې نومره:	(۱)
کمپوزر:	ضیاالرحمن ضیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیولیک

ګڼه	سرلیک	مخ
۱	د ځوانو شاعرانو دا «هیلې»	۱
۲	یادښت	۲
۳	دشعر دا تنکي ګلان	۷
۴	ددې جونګ د شاعرانو لنډه پېژندګلوي	۱۲
۵	ملت	۱۴
۶	غزل	۱۶
۷	د خیال په څڼو	۱۷
۸	د هوس په شونډو	۱۸
۹	غزل	۱۹
۱۰	امن او جنګ	۲۰
۱۱	د وطن مینه	۲۲
۱۲	بې ننګ زړګي ته	۲۳
۱۳	غزل	۲۵
۱۴	د حیا په اور	۲۶
۱۵	د مینې دنیاګۍ	۲۸
۱۶	د خزان غېږ	۳۰
۱۷	کله نا کله	۳۲
۱۸	د محبت ګلونه	۳۳
۱۹	تپوس	۳۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۰	د سولې لمر ته	۳۵
۲۱	غزل	۳۷
۲۲	کسات	۳۹
۲۳	د اور څپې	۴۱
۲۴	د لېمو په لار	۴۲
۲۵	دحسرت شغلې	۴۳
۲۶	غزل	۴۴
۲۷	د زړه درد	۴۵
۲۸	غزل	۴۷
۲۹	د زړه خبرې	۴۸
۳۰	غزل	۴۹
۳۱	غزل	۵۰
۳۲	غزل	۵۲
۳۳	غزل	۵۳
۳۴	غزل	۵۴
۳۵	غزل	۵۵
۳۶	پښتنې انداز	۵۷
۳۷	غزل	۵۸
۳۸	غزل	۵۹
۳۹	پښتنه مینه	۶۰
۴۰	غزل	۶۱
۴۱	دا کور یوازې ستا دی	۶۳
۴۲	غزل	۶۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۳	د وطن هجر	۶۶
۴۴	غزل	۶۷
۴۵	غزل	۶۸
۴۶	غزل	۶۹
۴۷	غزل	۷۰
۴۸	شاهین نظر	۷۱
۴۹	غزل	۷۲
۵۰	پسرلی شو	۷۳
۵۱	غزل	۷۴
۵۲	د اوښکو پیغام	۷۵
۵۳	د محبت کلی	۷۷
۵۴	د ارمان غیږه	۷۸
۵۵	غزل	۸۰
۵۶	غزل	۸۱
۵۷	سوې سواره	۸۲
۵۸	غزل	۸۴
۵۹	غزل	۸۵
۶۰	د ښایست اثر	۸۷
۶۱	توده مینه	۸۸
۶۲	شهید ته	۸۹
۶۳	د وینو ویالې	۹۰
۶۴	امتحان	۹۱
۶۵	دکانو باران	۹۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

۶۶	غزل	۹۳
۶۷	کاږه کاته	۹۴
۶۸	د هیلو کاروان	۹۶
۶۹	دهیلو غوټۍ	۹۸
۷۰	ای هېواده	۱۰۰
۷۱	پښتني حیا	۱۰۲
۷۲	نرګس لیمه	۱۰۳
۷۳	کتل	۱۰۴
۷۴	آه	۱۰۵
۷۵	ازمون	۱۰۶
۷۶	د ماضي خندا	۱۰۷
۷۷	د اوښکو جنازې	۱۰۸
۷۸	متکور	۱۱۰
۷۹	د محمد اسمعیل یون لنډه پېژندنه	۱۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دویم چاپ سریزه:

د ځوانو شاعرانو دا ((هیلې))

د شعرونو دا جونګ چې ستاسو په لاس کې دی، دا د کوزې پښتونخوا یا لر افغانستان او بر افغانستان د ځوانو شاعرانو د شعرونو د بېلګو یوه ټولګه ده. دا ټولګه ما له نن څخه نږدې

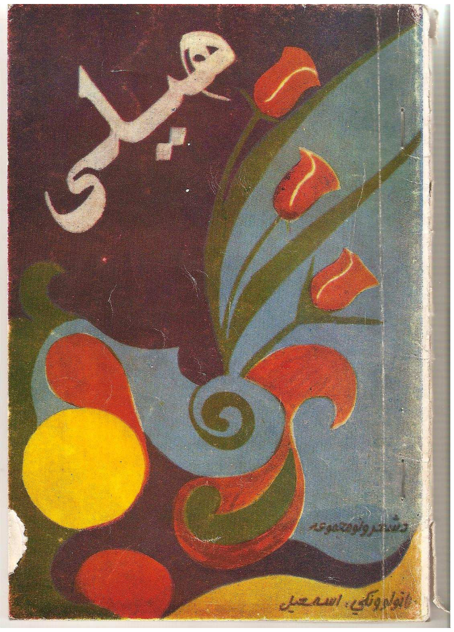

(۲۱) کاله دمخه (پر ۱۳۶۶ ل کال) راټوله کړې وه او پر ۱۳۶۷ل کال، د هغه وخت د ځوانانو سازمان له خوا د زرګونو ټوکو په شمېر چاپ شوې ده. هغه مهال زه د خوشال خان لیسې د دولسم ټولګي زده کوونکی وم او تخلص مې لاهم نه و غوره کړی.

د تعلیم او تحصیل په بهیر کې چې د چا د شعرونو، لیکنو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

یا بل کوم ځانګړی اثر چاپ شي، نو دومره کیف لري، چې سړی یې بل مثال نه شي وړاندې کولای، په تېره بیا په هغسې حالاتو کې چې د چاپ وسایل هم په نشت حساب و او اقتصادي تنګسیا هم تر حده زیاته وه. زه لاد خوشال خان لېسې د یوولسم ټولګي زده کوونکی وم، چې ددې لېسې د ادبي انجمن د مشر په توګه وټاکل شوم، د دوو کلونو په بهیر کې مو په لسګونو غونډې او مشاعرې جوړې کړې او په نورو ناشمېره ادبي غونډو، مشاعرو او سیمینارونو کې مو ګډون وکړ، دا مهال په خوشال خان لېسه کې د ځوانو شاعرانو داسې یوه ځپه راوټوکېدله، چې د دې ښوونځي تر شمېره وتو زده کوونکو شاعرۍ او لیکوالۍ ته مخه کړه. هغه وخت د اوس په شان د شعرونو او لیکنو چاپ، عادي خبره نه وه، کتاب خو د ډېرو مطرحو او خال خال شاعرانو چاپېده، شخصي چاپخونې نه وې او په خپلو پیسو د کتابونو چاپ هم ډېر دود نه و، یوازې دولت د لیکوالو اثار چاپول او یوازې دولت ددې وس درلود، نو دا مهال د ځوانو شاعرانو د شعرونو او لیکنو چاپ، د هغوی په ادبي ژوندانه کې ډېر مثبت تاثیر درلود. د همدې دولسم ټولـــګي په بهیر کې ما یوه هڅه پیل کړه، د هغو ځوانو شاعرانو، چې دا مهـــال ما سره په لېسه او ادبي انجمن کې و، د هغو د کـــلام ببلګې مې غـــونډې کړې، تر لېسې بهر د ځینو نورو ځـــوانو شاعرانو؛ ښځینـــه وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

او نارينه وو، د كلام ببلګې مې انتخاب او همدارنګه په كوزه پښتونخوا كې د يو شمېر ځوانو شاعرانو له چاپي او ناچاپه شعري ټولګو څخه مې هم ځينې ببلګې غوره كړې او په دې ډول مې د هغه وخت د ځوانو شاعرانو د شعرونو يو غورچاڼ يا منتخب ورڅخه جوړ كړ. په دې مجموعه كې په ټوليز ډول د هغه مهال د (۴۰) تنو ځوانو شاعرانو د كلام (۷۴) ببلګې خوندي شوي، دا هغه شاعران دي، چې تر دې مهاله د يوه هم په مستقل ډول د شعرونو ټولګه نه وه چاپ شوې، خو په ځينو اخبارونو او ګډو شعري مجموعو كې يې يو يا څو شعرونه خپاره شوي وو، ځينې په كې داسې شاعران هم شته چې د لومړي ځل لپاره يې په همدې شعري جونګ كې شعرونه خوندي شوي دي. په يوه لښتليک كې د شاعرانو د زېږېدو ځاى او نېټه هم كښل شوي، چې له يو درې څلورو تنو پرته د نورو اكثره، د زېږېدو پر كال مطمين يم، خو ځينو يې چې وروسته بيا په نورو ټولګو كې خپل ځانونه معرفي كړي، د زېږېدو كال يې همغه نه دى ښودلى، چې هغه مهال يې ماته راكړى و. ددې شعري جونګ تر چاپ وروسته د شلو كلونو په بهير كې په دې مجموعه كې ځينې راغلي شاعران اوس د ګڼو چاپي او ناچاپي اثارو خاوندان او په ټولنه كې مطـــــرح ليكوال دي، خو ځينو يې له دې فاني نړۍ نه كـــډه كړې او ځينې نور هم له خپل هېواده مهـــاجرت تـه اړ شوي دي. كله

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې مې پر ۱۳۶۶ل کال کې دا شعري جونګ ترتیب کړ، نو بیا یې د چاپ په لټه کې شوم، هغه وخت په خوشال خان لیسه کې د زده کړې ترڅنګ د «درفش جوانان» اوونیزې قلمي همکار هم وم، له هغې لارې مې د هغه وخت ځوانانو سازمان ته مراجعه او د دې کتاب د چاپ هیله مې ترې وکړه، هغوی تر دې دمخه ځینې ادبي کتابونه چاپ کړي وو، خو اکثره یې په دري ژبه وو، دې کار ماته ښه پلمه په لاس راکړه، نو په ټینګار سره مې د خپلې ژبې د استحقاق له مخې ددې مجموعې چاپ پرې ومانه، هغه وخت د چاپ دا ډول عصري وسایل نه وو، هغوی دا جونګ په لاسي ټایپ، ټایپ کړ او بیا یې په افیسټ ډول، په سپین کاغذ کې چاپ کړ، د کتاب کاغذ ښه و، خو څرنګه چې متن ټایپ شوی و، نو چندان ښه نه برېښېده، خو بیا هم د هغه وخت د امکاناتو په حدودو کې یې چاپ ښه او مناسب و.

کتاب مې د ۱۳۶۶ل کال په وروستیو کې هغوی ته ورکړی و او د ۱۳۶۷ل کال په لومړیو کې، چې زه د کابل پوهنتون محصل وم، چاپ شو او په زرګونو ټوکه مې بیا ځوانو لیکوالو ته په وړیا ډول ووېشه. دا دی ددې اثر تر لومړي چاپ پوره شل کاله تېرېږي، هغه وخت زه د دولسم ټولګي زده کوونکی وم او دا دی اوس چې د ۱۳۸۷ل کال وروستۍ میاشتې دي، زه د کابل پوهنتون استاد او د پوهندوی علمي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوړې ته رسېدلی یم، دا کتاب یو ځل بیا چاپوم او د هغه وخت خاطرې او ارزښتونه بیا راتازه کوم. د تېرو شلو کلونو فرهنګي زیار او کار مې داسې په یاد دی لکه دا تېره ورځ چې تېر شوي وي. فرهنګي کار په ډېره مینه، صداقت او احساس ترسره کېږي، کومه مینه چې شل کاله د مخه له ماسره د خپل فرهنګ د غوړېدلو لپاره وه، هغه اوس هم راسره ملګرې ده او هر ځای ته راسره بدرګه روانه ده. که له فرهنګ ، خپلې ژبې او خپل ملت سره د مینې زور نه وای، نو دا شلکلن فرهنګي مزل مې نه شو وهلای.

اوس چې زه د خپل تېرو فرهنګي کارونو پر بیا سمون او راټولېدنګ بوخت یم، نو د ځوانو شاعرانو دا اثر د خپل دې پیل کړي کار د لومړي اثر او هیلې په توګه یو ځل بیا خپروم، ما خپل فرهنګي کار پر «هیلې» پیل کړی او له هیلو سره به پایم، له نورو درنو لیکوالو څخه هم هیله لرم، چې تل هیله من اوسي او خپل زړه ته د نهیلۍ بلا پرېنږدي، په همدې هیله دا «هیلې» ستاسو په مخکې ږدم او د لوستلو بلنه یې درکوم.

په درناوي

پوهندوی محمد اسمعیل یون

د ۱۳۸۷ل کال د سلواغې ۳مه

کابل- افغانستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

یادښت

اوس زموږ د هېواد د ادبیاتو په نړۍ کې د ادب ځواني غوټۍ غوړېږي او د شعر چیني خوټېږي، چې دا کار زموږ له هیلو ډکو زړونو ته خوښي وربښي، د «هیلې» په نوم د شعرونو دغه جونګ چې ستاسو په لاس کې دی، د ګلبڼ د تنکیو سرو غونچو د خندا یوه ځپه ده، چې په غوړېدو به یې زموږ امیدونه تازه او تنده به مو پرې ماته شي.

د نوي او زاړه ادب ترمنځه د نږدېوالی غځه وسیله او رابطه هم داده، چې د ځوانو شاعرانو تازه اشعار د چاپ ډګر ته راووځي، په دې لړ کې غواړو، چې د قبایلي ځلمیانو د اشعارو خوږه مجموعه، چې د ښاغلي اسمعیل له خوا راټوله شوې ده او د کوزې پښتونخوا ځوان شاعران یې هم له یاده نه دي ایستلي، د قدر وړ بولو.

د ا. ځ. د. س. مرکزي کمېټه به په راتلونکي کې هم د لرې او برې پښتونخوا، د ځوانو شاعرانو او لیکوالو د استعدادونو د غوړېدلو په هیله، د داسې شان مجموعو په خپرولو کې خپل هاند او هڅه ونه سپموي.

په دې هیله چې زموږ د ادبیاتو په ګلبڼ کې د ځوانو شاعرانو ګرمه وینه وچلېږي، خپلې خبرې پای ته رسوم.

په درنښت
د ا. ځ. د. س. مرکزي کمېټه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شعر دا تنکي ګلان

د شعرونو دا مجموعه، زمونږ د ګران هېواد افغانستان او پښتونخوا د یو شمېر ځوانو او تنکیو شاعرانو او ناظمانو شعرونه او نظمونه په غېږ کې نیسي. بې له شکه، دا اثر به د برو او لرو ولسونو له پیوستون سره مرسته وکړي او د ځوانو شاعرانو په تشویق کې به بې اغېزې نه وي.

د دې مجموعې موضوعات، عشقي، ملي، اجتماعي او انتقادي دي، خو د فورم له پلوه زیاتره په غزل کې راځي، ازاد شعرونه او نظمونه هم لري.

په دغه مجموعه کې هڅه شوې ده، چې په لومړي ګام کې د هغو کسانو شعرونه او نظمونه راټول شي، چې تراوسه پورې یې زمونږ په مطبوعاتو کې د چاپ او نشر لږ چانس موندلی دی. زمونږ په عقیده، مطبوعات د ځوانانو د استعدادونو د روزنې او ودې ډېره ښه وسیله ده، مطبوعاتي نړۍ د زده کړې ځای او د ځوانو هیلو د غوړېدو ډېره غوره سرچینه ده. په دغه پراخه جهان کې شاعران او ادیبان نه یوازې د ادبي مالیارانو په توګه د ګلو کر کوي، بلکې د دغې زړه راښکونکې دنیا له څپاند سیند څخه یو یو څاڅکی هم راپورته کوي او خپله تنده پرې ماتوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ادبي نقادان دنده لري، چې د ځوانو شاعرانو پر شعرونو د دې پرنسيپ له مخې چې څنګه يې بايد وليکي!؟ ښوونيزه کره کتنه وکړي. د لوناچارسکي د وينا له مخې: «نقادان د ليکوالو او شاعرانو استادان دي، خو دوی حق نه لري، چې ځانونه استادان وبولي، ځکه چې که له ادبي نقادانو څخه په نقد کې تېروتنه وشي، نو همدغه شاعران تر بل هر چا څخه زيات د هغوی تېروتنې ورسمولای شي!» زه دغو شاعرانو ته په عمومي ډول سپارښتنه کوم، چې د هېواد د مجربو او نوښتګرو شاعرانو شعرونه په ژوره توګه ولولي او د نړۍ د هغو شاعرانو اثار هم مطالعه کړي، چې په پښتو او دري ژبو ژباړل شوي دي. زموږ د ګران هېواد ځوان شاعران او ليکوال بايد يوه ګړۍ هم د کرغېړنو افکارو په چاپېريال کې ونه اوسي، ځکه هغوی يې په پړاوونو شاته پرېږدي، د نمونې په توګه: که کوم شاعر خپله ټوله شاعري يوازې او يوازې د يوې نجلۍ د ښکلا لپاره وقف کړي، نو هغه به نه يوازې د ځوربدلو پرګنو پر وړاندې خپل تاريخي رسالت لکه څنګه چې ښايي هماغسې سرته نه وي رسولای، بلکې په جرئت سره دا ويلای شو، چې د تکامل له بهير څخه به په پړاوونو ېيرته پاتې وي او بايد د خپلې شاعرۍ پر سرنوشت باندې له سره غور وکړي او د وخت او زمان له هيلـــو او غوښتنو سره سم پيوند ورکړي. زموږ عقيده دا ده، چې داسې شاعـــران دې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوبانو ښکلا وستايي، خو خپل لوڅ او بربنډ ولسونه دې هم نه هېروي. په دې ارتباط کارل مارکس څه ښه وايي: ((که چېرې څوک يوازې د ځان لپاره کار وکړي، ښايي لوړ شاعر، د پوهې څښتن او نامتو شخص شي، مګر هېڅکله نه شي کولای چې بشپړ شخص او په رښتيني توګه ستر وي!)).

کارل مارکس: ((په استثمار ګره ټولنه کې ترقي له يوه کرکجن اوړپالونکي رب النوع سره تشبه کوله، چې نه يې غوښتل خپل نوشادر د مړو له کوپړيو پرته په بل شي کې وڅښي!)) تاريخ ددې خبرې شاهد دی، چې کلونه کلونه او حتی په پېړيو يو شمېر شاعران او ليکوال د پاچايانو، سپاه سالارانو او شاهانه دربارونو په خدمت کې وو، خو د خلکو د پرګنو نه ايلېدونکې ارادې ته يې په خپلو ايجادياتو کې ځای ور نه کړ او له دې نه بې خبره وو، چې د ولس د ځپل شويو ارادو او هيلو انعکاس هغه تلپاتې پيغام دی، چې د خلکو شاعر يې د تل لپاره له ځانه سره لري. دوی په دې هم نه پوهېدل او که پوهېدل نه يې غوښتل چې رښتينی قدرت په وسلو او د شاهانو په تاجونو کې نه، بلکې د بېوزلو پرګنو په لوړ او اوچت مقام کې پروت دی.

د ژمنو شاعرانو افکار که د زمانې په کړلېچونو کې په تېره هم واچول شي، نو د شنه کېدلو او غوړېدلو امکانات يې ډېر او د تل لپاره به د وخت او زمان په سرو منګولو کې د سرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنډو په څېر ورپېږي او وځلېږي، ځکه تاریخ پر هغوی باندې د صحت مهر لګولی دی او تر پایه پورې به د مهربانۍ مور په شان په خپله پسته، خو له حوادثو څخه په ډکه غېږ کې ځای ورکړي. هېڅ ډول بې بنسټه تورونه به د هغوی پر ورین تندي باندې د مړو ایرو ګرد هم ونه شي پاشلی او دا ځکه چې دا د خلکو مال دی او د هغوی پرون، نن او سبا پورې تړلی دی، نو ځکه یې له لاسه هم نه ورکوي او د بلې ډیوې غوندې یې ورانګې لاپسې خورېږي، تر پولو او سرحدونو څخه اوړي او د ځمکې د کُرې د هر ګوټ تیارې رڼا کوي. دا د شعري نړۍ یو اړخ دی.

ددې په مقابل کې زموږ د معاصر شعر او ادب په څوانه ادبي پروسه کې منفي تمایلاتو او بېګانه پدیدو، نه یوازې زموږ نوی او مترقي شعر او ادب خوړ او ښکلی نه کړ، بلکې خپل ناولی سیوری یې هم پرې وغوړځاوه.

د هر ملت د مترقي ادبیاتو په بهیر کې منفي تمایلات ددې سبب کېږي، چې د هغې دورې ادبیات په موقتي توګه په ولس کې تجرید کړي او د هماغې ادبي دورې جریان د بې لارۍ لور ته سوق کړي. د دې لپاره چې زموږ ځوان شاعران او ادیبان د بېګانه پدیدو ښکار نه شي او د هغوی له پیروۍ څخه ځان وژغوري، نو باید د سبا په هیله د خپل شعر په بڼ کې بې مېوې نیالــــګی کېننوي او باید د هغه چــا په شان هم نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شي چې د اوبو په ډکه وياله کې د تېرېدلو لپاره يوازې څو لوټې وغورځوي او يو ځلې پرې تېر شي، خو د دويم ځل لپاره نه دده په درد خوري او نه هم د نورو لاروياتو!

په هر حال مهمه خبره داده چې د ((درفش جوانان)) نشراتي موسسې تقريباً د خپل (۸) کلن نشراتي کار په ترڅ کې د لومړي ځل لپاره د يوې ځانګړې پښتو مجموعې د خپرېدو لپاره تکل کړی دی، نو ځکه يې دغه کار د ستاينې وړ بولو.

موږ چمتو يو چې په راتلونکي کې ډېر ارزښتناک اثار د درفش جوانان د نشراتي موسسې د مسوولينو په واک کې ورکړو، څو يې دغه موسسه په خپل وخت کې د مينه والو خدمت ته وړاندې کړي. همدا راز د دې مجموعې د ترتيبوونکي ځوان شاعر اسمعيل زيار ګټور بولو او د نېکو هڅو پلوی يې کوو.

په مينه

محمد نبي صلاحي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغو شاعرانو لنډه پېژندګلوي چې په دې شعري جونګ کې شامل دي:

ګڼه	نوم	د زېږېدو کال	د زېږېدو ځای
۱	عبدالمالک بېکسیار	۱۳۴۰ل	میدان وردګ
۲	الله داد روښان	۱۳۴۴ل	ژوب
۳	کریمه لمبه	۱۳۳۹ل	کونړ
۴	اختر خوشال	۱۳۴۵ل	جنوبي پښتونخوا کوټه
۵	صفیه صدیقي	۱۳۴۲ل	ننګرهار
۶	محمد ریاض	۱۳۴۳ل	پېښور
۷	ممتاز	۱۳۴۵ل	کونړ
۸	نادیه مینه	۱۳۵۱ل	ننګرهار
۹	فیروزشاه	۱۳۴۵ل	سوات
۱۰	صدیق الله بدر	۱۳۵۲ل	ننګرهار
۱۱	محب الله خپلواک	۱۳۴۹ل	کونړ
۱۲	زهره څپه	۱۳۵۱ل	میدان وردګ
۱۳	محمد یوسف قدردان	۱۳۴۳ل	جنوبي پښتونخوا پښین
۱۴	جمشید	۱۳۵۰ل	کونړ
۱۵	علم	۱۳۴۳ل	غزني
۱۶	پلوشه ساپۍ	۱۳۴۳ل	لغمان
۱۷	تیمورشاه بهار	۱۳۴۳ل	جنوبي پښتونخوا لورلایي
۱۸	عطامحمد	۱۳۵۰ل	کونړ
۱۹	عبدالله پانوس	۱۳۴۹ل	کونړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۰	شفیق احمد بدر	۱۳۴۹	جنوبي پښتونخوا-لورلايي
۲۱	ساجده عبدالله	۱۳۴۹ل	لوګر
۲۲	حبيب الرحمن قربانخېل	۱۳۴۸ل	غزني
۲۳	عبدالغني مبارز	۱۳۴۲ل	جنوبي پښتونخوا-لورلايي
۲۴	محمدظفر تنها	۱۳۴۹ل	خوست
۲۵	ملوک هوس	۱۳۴۵ل	باجوړ
۲۶	فيض محمد شهزاد	۱۳۴۲ل	پښين
۲۷	ظاهرشاه ظاهر	۱۳۴۹ل	کونړ
۲۸	احمد تکل	۱۳۴۳ل	وردګ
۲۹	فريده هوډ	۱۳۴۰ل	ننګرهار
۳۰	سرزمين اسرار	۱۳۴۳ل	سوات
۳۱	ملالۍ ساپۍ	۱۳۴۵ل	کاپيسا
۳۲	فيض محمد تصور	۱۳۴۵ل	کونړ
۳۳	عطيه افق	۱۳۴۴ل	کندهار
۳۴	امان الله غلجي	۱۳۴۵ل	ګومل
۳۵	عالم زېب	۱۳۴۶ل	سوات
۳۶	لعل پاچا	۱۳۵۰ل	ننګرهار
۳۷	محمدقاسم هيله من	۱۳۴۰ل	ننګرهار
۳۸	لاهور ټکر	۱۳۴۰ل	خوست
۳۹	شفيقه رڼا	۱۳۴۰ل	کندهار
۴۰	اسمعيل	۱۳۴۶ل	لغمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملت

 څنګه په سوچو یې کړم ناز دې له خندا سره
جوړ له لوړو غرو یې کړم ناز دې له خندا سره

نن چې د اغیار پلو، سترګو کې موسکی شولې
دود د سپېلنو یې کړم ناز دې له خندا سره

ښېرې ګرېوان، وینې مې خپل، پردی، اشنا او یار
شمار په لېونو یې کړم ناز دې له خندا سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرې سترګې مې نه ګورې، ننبه د عمرو شوګير
ډوب په نيمو شپو يې کړم ناز دې له خندا سره

هېڅ په خود کې نه يمه، ګرځم بېګانه له ځان
خدايږو د پردو يې کړم ناز دې له خندا سره

څه چارې دې وکړې را ، وړم چې ناز د کس ناکس
څنګه بې پښتو يې کړم ناز دې له خندا سره

اوس نو راته خانده ته، څو چې دې هوس کېږي
سر په زنګونو يې کړم ناز دې له خندا سره

دا په بېکسيار باندې، ستا منت د عمر شو
ګډ په غزلو يې کړم ناز دې له خندا سره.

عبدالمالک بېکسيار

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

راګوري چې قدم ږدمه په څوکو د ازغو
پرهر د زړګي سم ږدمه په څوکو د ازغو

سپرلیه چې بیا نه کړې ګل په وینو کې غرقاب
ورځمه پرې قسم ږدمه په څوکو د ازغو

چې هر واري درګورمه اشنا زخمي سینه
د ګل په څېر هردم ږدمه په څوکو د ازغو

لااوس هم په نظر ویشتلی زړه وایم چې روغ
ساده یمه ملهم ږدمه په څوکو د ازغو.

رقیبه د ارمان څلي ته څېرږم بېکسیار
خپل ژوند کې یو وخت هم ږدمه په څوکو د ازغو

عبدالمالک بېکسیار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خیال په څنډو

ګوره زړه د خیال په څنډو مه زانګه
هسې د وصال په څنډو مه زانګه

ستړی تصور مې درختی نه شي
بس نو د هلال په څنډو مه زانګه
غېږې کې به دي خدایږو که څوک ونیسي
هسې د وبال په څنډو مه زانګه
ځنډ به دي نظره وهي ګرد غوندې
ګلې د مسال په څنډو مه زانګه

روغ یې بېکسیاره کړې په مړو حساب
ډېر د چاپېریال په څنډو مه زانګه.

عبدالمالک بېکسیار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هوس په شونډو

تا د سرو ګلو په ساحل کې
د وړمو په اوږو
سرې تلې ایښې نرمې
او د غوټو په ژبه
د څپو مستې نغمې
تکرار وي په ناز ناز
او

د انکار په سترګو برندې برندې
ګوري اوبه اوبه
مینو زړو کې
د سترو هیلو پښېمان جهیل ته
او لکه شوې چې وي
د خوشالو جام له ازله یو د تا په برخه
په لاهو شوو
باندې خاندې د هوس په شونډو

عبدالمالک بېکسیار

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ناست یم غمزده نن د اشنا غزل لیکم
ګورم یې تصویر ته په ژړا غزل لیکم

د مینې کور ودان وپه کې ګرځېدم خوشال
اوس وران د مینې کور شو چې تنها غزل لیکم
په ښار کلي کوڅه کې پسې ګرځم شاوخوا
وفا نه شته مجبور یم په جفا غزل لیکم
ته زما د سترګو تور او د زړه سر یې دلربا
له تا مې ګیله نه شته په دنیا غزل لیکم
ګرېوان مې تراټې تراټې شو په اوښکو باندې لوند
په سرو ګلو ژړېږم په ژړا غزل لیکم

اخر به پرې یادېږم زه روښان دلته ضرور
پر وخت د زنکدن باندې چې ستا غزل لیکم.

الله داد روښان

(c) ketabton.com: The Digital Library

امن او جنګ

باز: زه یـو سـور شـهباز یمـه لـوړ پـه پرازونـو کـې
تـه سـپینه کـوتره یـې کښـته پـه سـیلونو کـې

کوتره: ګرځمـه پـه تـړو کـې پـل پـه اسـمان ویـنم سـتا
ځکـه اوس پـرواز کـوم زه پـه دې دښـتونو کـې
زه یـاغي کـوتره یـم هـېڅ څـوک مـې نیـوی نـه شي
ځکـه الوتـل کـوم لـوړو غـرو رغونـو کـې

باز: دا خـوني پنجـه بـه زه سـتا پـه وینـو سـره کړمـه
بیـا بـه الوتـل نـه کـړې هېڅکلـه پـه غرونـو کـې

کوتره: زه د سـولې لـور یمـه لـوړ مـې دی ارمـان همـېش
څـوک چـې ځغلـي مـا پسـې مـري بـه ارمـانونو کـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

باز: امن امن څه کوم امن د بېوسو کار
زه خو هغه باز يمه ځای مې دی په غرونو کې

کوتره: ډېر په ځان مغرور يې ته، سر په سر سرونه شته
چا چې سوله نه غوښته وسول په اورونو کې

باز: هر څو که نعرې کړې ته نعرې دې څوک نه اوري
لاړه به له مانه شې ته په اسمانونو کې

کوتره: واوره ای روښانه ته، زور او ظلم پای لري
زه د امن چغې کړم ټولو ولسونو کې.

الله داد روښان

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وطن مینه

چې په درد د خپل وطن هرڅوک سوزېږي
ژوندي پايي که ظاهر کې فنا کېږي

چې مين وي د وطن په کاڼو، بوټو
قربانۍ ته د فرهاد غونډې درېږي
چې شهيد شي د وطن په خدمتونو
نوم يې تل په تاريخونو کې ځلېږي
سزاوار د دغې مينې هغه څوک دی
چې په مينه د وطن سر نه تېرېږي
د وصال شپه کې شهيد تابوت چې راوړي
مېړنو کې قهرمان اتل يادېږي

کريمه به قهرمان شعرونه ليکم
اتلوالــه اتلانو ته رسېږي.

کريمه لمبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې ننګ زړګي ته

زما ملګري د پنجاب په زولنو کې پراته
بې ننګ زړګیه ستا فکرونه شونډو سرو کې پراته

شونډې به څه کړم چې د خپلو خلکو وینې وینم
پښتنې خویندې سر سرتورې بې پړونې وینم

زما د خویندو عزتونه د بل په پښو کې پراته
بې ننګ زړګیه ستا فکرونه شونډو سرو کې پراته

چا چې په ژوند کې یو ارمان د ازادۍ درلوده
د پښتونخوا د لوی وطن د خپلواکۍ درلوده

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه ملګري بې کفنه هديرو کې پراته
بې ننګ زړګيه ستا فکرونه شونډو سرو کې پراته

څوک چې په خپل ښکلي وطن کې د بل چا نوکر وي
په خپل شتمن وطن کې وږي له هر څه نهر وي

وايم د هغو دي هر څه په جنګېدو کې پراته
بې ننګ زړګيه ستا فکرونه شونډو سرو کې پراته

اختر خوشال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ستا د حسن تقاضې دي شي به تېرې
دا څو ورځې دې نخرې دي شي به تېرې

دا بې تاجه پاچاهي به دې په شا شي
د غرور دې دا څو شپې دي شي به تېرې
په ژړا او په فریاد درته شوم ویلې
هر نفس کې مې ګیلې دي شي به تېرې
افغان سر مې سرو ګولیو ته ټیټ نه شو
خیر که تا ته مې سجدې دي شي به تېرې
ساقي مستې پیالې ورکړه چې نشه شي
د خوښۍ یې دا شیبې دي شي به تېرې

ستا ښکاري سترګې مې ښکار کړې زه خوشال یم
دا د مینې مرحلې دي شي به تېرې.

اختر خوشال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حیا په اور

د یو اختر په ورځې
له انتظاره لرې
سترګه په سترګه شولو
ما خو هم ستا په سترګو
خواږه، خواږه خیالي خوبونه لیدل
په دواړو سترګو کې مو
د زړه درزا جوته
خو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما له بده بخته
دونه حیا په پښتنه غېږه کې
بېواکه ونغښتله
هله مې سترګې د حیا له اوره
لکه د شمعې ویلې شوې اوښکې
پر ځمکه پرېوتلې
پرهر په زړه پاتې شو
ځکه مې تاته د اختر د ورځې
مبارکي ونه ویل!.

صفیه صدیقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینې دنیاګۍ

همدا چې په سینه کې مې غمونه نه ځایېږي
د سترګو په کاسو کې مې اورونه نه ځایېږي

ګرېوان اختیار بایللی مې سیلو ته دی د اوښکو
ماشوم زړه کې مې خدایږو دا رنځونه نه ځایېږي

رېباره یار ته وایه چې د خدای لپاره راشه
محل کې مې د مینې پېغورونه نه ځایېږي

تصویر د چا د عشق مې تصور کې ځای پر ځای دی
دا ځکه مې په سر کې نور فکرونه نه ځایېږي

که سل راته عالم د لېونو په سترګه ګوري
د مینې لېونتوب کې مې عقلونه نه ځایېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ولــې مــا پــه مينــه کــې ملګــرو ګرمــه بــولئ
ربتــينې دنيــاګۍ کــې مــې رســمونه نــه ځــايېږي

پــرون چــې مــې اشــنا راتــه وعــده د ديــدن راکــړه
د زلفــو پــه کمڅــو کــې مــې ګلونــه نــه ځــايېږي

چــې مــاتې هتکــړۍ مــې کــړې د مينــې پــروا نــه شــته
خــاطر د لېونــو کــې مــې جبلونــه نــه ځــايېږي

ســرخي وينــم شــفق کــې دا يــې زړه پــه مــا ســېزلی
پــه شــعر د صــفيې کــې نــور غمونــه نــه ځــايېږي.

صفيه صديقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خزان غېږ

تــا چــې یادومــه نــو ګرېــوان پــه اوښــکو ولامبــي
یــاره انتظــا کــې دې هجــران پــه اوښــکو ولامبــي

واخلـه ژونـده واخلـه سـتا خوښـي شـه مبـارک درتـه
پرېږده چې سینه کې مې خپګان په اوښکو ولامبي

دې زاړه ګوګــل کــې دې زړې زړې کیســې پرتــې
ځـواني شـئ ای هیلـو چې حیـران په اوښـکو ولامبي

تــا بــه پــه ګرېــوان یــا د وربــل لــه پاســه وســاتم
پټ په زړه کې ښـه يې چې ګلان په اوښـکو ولامبي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرېږده چې مې مینه د هر چا په زړه کې وغوړېږي
پرېږده حسرتو کې مې اسمان په اوښکو ولامبي

پرېږده چې دا څیرې ګرېوان نور هم پسې څیرې کړم
څو سوي ګوګل کې مې ارمان په اوښکو ولامبي

ګل د پسرلي وم د خزان په غېږ کې مړاوی شوم
پرخه د سهار شه چې خزان په اوښکو ولامبي.

صفیه صدیقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله نا کله

په زړه کې د لیمو چې اوسېدې کله نا کله
د اوښکو په باران به لمبېدې کله نا کله

که هلته به ځای نه و د زړه کور کې به مېشته وې
توپان کې د اهونو ورکېدې کله نا کله
ارمان چې دې د هجر تورو شپو ته تنها پرېښوم
که نه زما ترخنګ به سوځېدې کله نا کله
شي شپه په سودا تېره او سپېدو ته مې نظر وي
په سترګو کې چې هلته خندېدې کله نا کله

اشنا چې مې منلې جفا ګانې خپه نه وم
له هجره به مې اوښکې بهېدې کله نا کله.

صفیه صدیقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محبت ګلونه

مالي ګلونه کره
په هغو زړونو کې چې
د شاړو دښتو په شان، وچې سپېرې پرتې دي
په څېر د کاڼو دي، دوی چې الفت نه پېژني
د دغو کلکو زړونو، ددې سپېرو ډاګونو
هوا بدله کړه ته، فضا بدله کړه ته
ورته رڼا وبښه د رنګارنګ ګلونو
بیا به یو لاس شو سره
کاڼي به وچوو موږ
د هغو زړونو شاړو دښتو ته به
د محبت له ویالې، اوبه په لپو راوړو
بیا به خړوب شي هغه
په کې به وټوکېږي
د محبت ګلونه.

صفیه صدیقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

تپوس

ستـرګو نــه دې وپوښــتـه دا کتــل کتــل څــه دي؟
غشـي پـه ګوګـل زمـا سـر پـه سـر ويشـتـل څـه دي؟

سـتـا د محبـت پـه تـور ښـه شـوه چـې تورنـه شـوم
سـتـرګه د سـبـا ښـه يـم اوس نـو پـتـېـدل څـه دي
چـا ويلـې چـې سـتـا د عشـق، ګـل راشـوکوی نـه شـم
سـر پـه سـر ګلونـه مـې يـاره پـه وربـل څـه دي؟
رنـځ د خـوږې مينـې دې پـټ پـه زړه کـې سـاتمه
اوښـکو تـه حيرانـه يـم داسـې ويـر کـول څـه دي؟
پرخـه شـومه پرېـوتم پښـو تـه دې اشـنا پـرون
خـاورې شـوم ايرې شـومه اوس دې نـو ژړل څـه دي؟

زړه د صــفيې درتـــه پټـــې دعاګـــانې کـــړې
لور همت مې لوړ ښـه دی جـار بـاندې ويـل څـه دي؟

صفيه صديقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سولې لمر ته

ته راته خاندې خاندې
شونډې موسکۍ دې وينم
دا ستا په سترګو کې يو زېرى د خوښۍ وينمه
ښايي چې ماته يې پيغام راوړى
ښايي چې ماته يې د اوږد وير انجام راوړى
که نه خو دا سترګې غمجنې وي تل
که نه خو دا زړګى غمجن و مدام
که نه خو جنګ و تل جګړه وه
د ګوليو ډارونکى غږ و
که نه خو وير و تل ماتم و او ژړاوې به وې
تل به ځوانان په وينو رنګ و دلته
تل به وې بورې او وير جنې ميندې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته وې کونډې یتیمان بې شمېره
دلته خوښي
دلته خندا
هېڅ نه وه
اوس چې ته خاندې، خاندې
شونډې موسکۍ دې وینم
دلته د جنګ ورځې ختمېږي نورې
ځکه ددې وطن د مور په غېږ کې
هر څوک چې وینمه په شونډو یې
د سولې نغمه
خوره، خوره ښکاري.

صفیه صدیقي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ګران د بېلتون راته وختونه ښکاري
پر زړه زما سوي داغونه ښکاري

دا ستا د مينې د خاطر لپاره
ماته خارونه هم ګلونه ښکاري

خدايږو يوه که مې ارزو پوره شي
د حسن نيت که فريبونه ښکاري

چې په کې ستا د ښکلا ذکر راځي
ځکه خواږه مې تول شعرونه ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې نظر وکړم لېونۍ مینې ته
خوشې عبث راته خوبونه ښکاري

چې وړې دیدن اوس د اغیار کلي ته
خاورې به خود زما امیدونه ښکاري

نراشه ورشه د یادونو چم ته
څه دې په زړه کې نن خیالونه ښکاري.

محمد ریاض نراش

(c) ketabton.com: The Digital Library

کسات

زه د ارزو په مخ
د زخمي ژوبل شهید شوي احساس
له نا امیده او نا ښادو
وینو
یو څو خالونه کېږدم
خو ته حسرت یې
د غرور په الماسینو نوکو
د چا د مکر د تسل لپاره
بې لوره وشپېلوي
بیا د خیال
د ناوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپېرې، زړې ډولۍ ته
پـه کوڼ نظر وګورې
او پـه کړس، کړس وخاوندې
خو
رنګ دې ژېړ شي
ژړغونې شې ته!

ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اور څپې

ما د لمرين حسن د اور په څپو
د پېغلو، پېغلو او ناښادو هيلو
د بې درملو نامرادو ارمانو په خاطر
لکه
ليتکی
ځان ډوبول غوښتل
خو
د بې لورې
او بدنامې بوډۍ
د تورې شپې بچيو
زموږ په کلي
د سکروټو باران ووراوه
او
ان کوڅه کې
د حسرت په څاڅکو وڅڅېدم.

ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لېمو په لار

په مینه کې مجنون شه د فکرو په لاره مه ځه
منصور شه ابدي شه د شېبو په لاره مه ځه

د سرو شونډو موسکا شه په هوس، هوس مې ښکل کړه
احساسه لېونیه! د لېمو په لاره مه ځه
د شمعې څنګ کې کېنه ژوند کول ورځنې زده کړه
پتنګه ځوانیمرګه د لمبو په لاره مه ځه
قدم ګوره پښتون یې چې ګودر د پښتنو دی
غروره! ماتوي دې د پردو په لاره مه ځه
د مینې سرو لمبو ته له تکل سره رادانګه
تنکیه! ګلالیه د نخرو په لاره مه ځه

خفه نه شې ګرېوانه زړه حره د قلندر ده
غمونه چې راتله نو د ګیلو په لاره مه ځه.

ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حسرت شغلې

کله منزل کله ډېوې وسوزي
کله شفق کله سپېدې وسوزي

د حيرت تاو کې د حسرت د شغلو
کله لمبې کله ايرې وسوزي
فطرت يې سيزي د غربت په لوګو
کله نصيب کله وعدې وسوزي
حسنه! چې تا په مړو کتو ووينې
عشق اورين شي ارادې وسوزي
د وخت نادودو کړم لوګی غرور ته
کله مې سر کله پښې وسوزي
چې د حسرت د خيال کوڅې ته درشي
زما د ذهن زلزلې وسوزي

د احساس سترګو کې تکذيب تهذيب شي
تالو مې وچ شي او ګيلې وسوزي.

ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د درد په هر یو تال کې مې ښکاره شه ته اشنا
ستي ستي زړګي ته مې نغمه شه ته اشنا

د تا د یاراني غمونه ډیر لرم په زړه
لیدو ته یې لږ شان په تماشه شه ته اشنا

نشه د میو شرم کړي نشو نه ستا د عشق
د زړه د عشق دیره کې مې میلمه شه ته اشنا

د مینې په انګار زه مینه اوړم ستا په عشق
امید او ارمانو ته مې اسره شه ته اشنا .

نادیه مینه
۱۸/۸/۱۳۶۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه درد

د زړه درد مـــې لاړیـــاتېږي حیرانېـــږم
لــه دې خپلــې بــې خبــرۍ نــه، نــه خبرېــږم

ســـتا د زړه د تـــور توپانـــه نـــه ډارېـــږم
زه پښـــتون یـم د ننـګ اور کـې خوشـالېږم

د خپـــل وار چـــې منتظـــر وم وار زمـــا دی
او زمـــا د وار نـــه ټـــول جهـــان اګـــاه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما کلونه ستا تر جبر لاندې تېر کړل
تا بچي مې د اولس يتيمان ډېر کړل

ولې تا د پښتون دا روايت هېر کړل
دښمنانو کله هم پښتانه زېر کړل؟

ګورئ ورونو دې چې نن زما په خوا دي
ده ويل به دا کافر د پښتونخوا دي

نن زړګي مې د پښتون په درزېدو دي
چې له خوبه مې هر ځوان په ويښېدو دي

له وطنه مې دښمن په تښتېدو دي
کړئ پرې چغې اباسين په خندېدو دي

په چمن کې چې هر ګل يې په خندا دي
اى فيروزه دغه ښکلى وطن ستا دي.

فيروزشاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

بخت مې د مينې هسې خوار وينم
اغيار په خنګ کې چې د يار وينم

زړه په ګوګل کې نا قراره شي لا
يار مې په لار چې د اغيار وينم

هر څه به تېر شي خو زما زړګيه!
خير که خندا د عشق په دار وينم

لکه بلبل د ګل په مينه باندې
مدام سينه کې د ګل خار وينم

بدره! دا ستا د اميدونو کور کې
د سرو ګلونو سور بهار وينم.

صديق الله بدر
۱۳۶۶ جدي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه خبرې

چې راته کله کړې په خوله خبرې
ماته معلومې شي د زړه خبرې

وړوکی نه یم چې به هېره شې ته
هېرېدل تل وي د واړه خبرې

وړی دا ستا د مینې مور به نه شي
مینه کې نه کړم د ماړه خبرې

وایم چې تل وای خوا په خوا راسره
چې مو کولای د هر څه خبرې

مین زړګی چې راته نه ژړوي
بدره مه کړه د بېلتانه خبرې.

صدیق الله بدر
۱/۱۰/۱۳۶۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زه چې شرابي يم له نشو سره ملګری يم
يم چې مين شوی شونډو سرو سره ملګری يم

ماته د دوزخ د لمبو څله يادونه کړې
دلته د جانان د مخ شغلو سره ملګری يم

لار د ژوندانه مې له غمونو سره ستړې ده
ځکه تل د ژوند له اندېښنو سره ملګری يم

ځم چې د ساقي د حال پوښتنه خو هم وکړمه
تل يې له نشو ډکو جامو سره ملګری يم

راز زما د مينې چې په زړه کې تل ساتي بدره
هسې له راز ډکو زمانو سره ملګری يم.

صديق الله بدر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د حسن تال ته ورختمه زنګېدمه په کې
د ګړنګونو به لوېدمه مګر تلمه په کې

د چا په ناز خندا خرد له مانه لاس واخیسته
د جنون اور کې سوزېدمه اوسېدمه په کې

د زړه په وینو ګوره هسې اوښکه ځان بدلوي
د ګرېوان ډنډ کې ډوبېدمه ورکېدمه په کې

د هجر ګوتو یې زما د زړه ارمان ځیرې کړ
سر په صحرا به ګرځېدمه کړېدمه په کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساقي پيالې دې ډکوه چې نن يې وار راغلی
ډېر يې په تمه تاوېدمه ځورېدمه په کې

دا ستا د عشق په سوزونکي اورنۍ بټۍ کې
لکه نينه به جګېدمه لګېدمه په کې

دا د ارزو د شونډو سره دې چې پرهر ښکلوي
د حسرت اوښکې پاکومه خندومه په کې

ستا د رخسار او اننګو له قاروني خزانې
خالي کچکول راووتمه ژړېدمه په کې

محب الله خپلواک
۴/۳/۱۳۶۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

اسمان ته زه د خيال په سر درو کې وختم
سپين مخ ته د اشنا چې په کمڅو کې وختم

توبې خو مې زاهد ته له پخوا نه وې وېستلې
تقدير دی چې په ليکه د پيالو کې وختم

پښتو غيرتي هوډ به مې هېڅ وخت تغير ونه کړي
منزل ته که په څوکو د چړو کې وختم

قسمت که مې ښه بولئ نو له دې نه بل څه نه شته
بس دا چې په نامه د پښتنو کې وختم

د حسن په زنځير چې نن د عشق زندان کې بند دي
محبه! نور نو هغو لېونو کې وختم.

محب الله خپلواک
۱۳۲۲ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زما د هیلو سره ګلان بیا په خندا ښکاري
ځکه رقیب بیا په غمو کې په ژړا ښکاري

خمونه تش جامونه تش دي د یارانو زمونږ
ځکه خو ورانه میخانه نن خوا په خوا ښکاري

کله چې کېږدي په چمن کې قدم مینه زما
د ګل په ښکلو ښکلو سترګو کې حیا ښکاري

نن مې په لاس کې د ساقي پیاله د مې ولیده
ځکه شراب راته جامو کې په نڅا ښکاري

کله چې ګورم د اشنا سترګو ته مینه باندې
په کې امید او سور ارمان مې د سبا ښکاري.

زهره څپه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

یو وار مې ته په مړوندو ویده که
بیا مې په خاورو او ایرو ویده که

زه د مودو په لمرو سوی یمه
ته مې د زلفو په کمڅو ویده که
زه د ګلشن ګلونه نه غواړمه
خزانه ته مې په اغزو ویده که
ګوندې رباب مې ستا کې درد در قرار
مطربه لږ مې په نغمو ویده که
ولې دې لرې کړم له ځانه څخه
لږ مې په خپلو زنګنو ویده که

زه قدردان پاس په هوا چې راغلم
ما لکه زېرى په بڼو ویده که.

محمد یوسف قدردان

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې د وینو مې ښکاره سره فواره شي
غیر ددې نو ای دلبره څه چاره شي

دا پرهر دې په تصویر کې د خیالونو
که د هیلو غوټۍ خاندي راښکاره شي

ای د مینې رقیبانو ځان ته ګورئ
دا کارونه به د خلکو تماشه شي

نښه شوی چې وي تیر کې د اهونو
رنځیدلی، در په در او اواره شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ښکاره شوه زما اوښکو کې شوه پټه
ارمانې یمه ترڅو چې دوباره شي

صبر نه لرم په عشق کې نه پوهېږم
په دې کار کې مې زړګی پاره پاره شي

که ته یو ځلې نظر وکړې دلبره!
د جمشید ځای به تابوت نه ګهواره شي.

جمشید

۲۱/۱۰/۱۳۶۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتنې انداز

ستا که په وعدو پسې وعدې نه وای
جوړې به د اوښکو قافلې نه وای

ما به بې شک هله بل نیولی وای
یار مې که ولاړ منګولې سرې نه وای

خیر که ستا د عشق په اور کې سوی وای
بل که د اغیار په اشارې نه وای

ژوند به حوصله وخته خوړلې وه
ستا دغه ترخو کې که خوږې نه وای

ما به درته هله برند کتل کاوه
ستا که هر انداز د پښتنې نه وای.

علم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

اخلــو بــه قــدم د اور پــه مــخ بــه ځــو
نــه بــه کــوو غــم د اور پــه مــخ بــه ځــو

ســتورو تــه بــه ګــورو لنــډوو منــزل
نــه بــه کــوو دم د اور پــه مــخ بــه ځــو

وایــو بــه ملګــرو دا یــوه او بــس
کــور تــه د صــنم د اور پــه مــخ بــه ځــو

ځــو بــه د منــزل تــر رســېدو پــورې
اخلــو بــه قســم د اور پــه مــخ بــه ځــو

پــوه کــه مــې پښــتون اشــنا پــه دې نــه شــو
ســوځو بــه قلــم د اور پــه مــخ بــه ځــو.

علم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ستا کــه د زلفــو سلســلې خــورې ورې پرتـــې دي
دلتـه لـه غـم نـه ډکـې شـپې اوږدې اوږدې پرتـې دي

راشـه تـه وګـوره د زړه خونـه چـې څـه دي پـه کـې
ډېـرې خبـرې او ګيلــې نــوې زړې پرتـــې دي
ټـول اميدونـه شـول بـدل پـه حسـرتونو بانـدې
ځکـه مـې اوښـکې پـه ګرېـوان د ميکـدې پرتـې دي
مـا سـره څـه دي ای رقيبـه نـور مـې مـه ځـوروه
ستا د کـردو مـې پـه زړګـي ډېـرې ترخـې پرتـې دي
کلـه چـې راشـمه لـه خـوده بـې خـودۍ دنيـا تـه
بـس هـره خـوا کـې خوشـالۍ دي او مـزې پرتـې دي

دا ابتـــدا ده د منــــزل لاانتهـــا چېــــرې ده
د يـار درشـل تـه خـو لاډېـرې ورځـې شـپې پرتـې دي.

علم
۳/۲/۱۳۶۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتنه مینه

د زړه محفل کې مې ستا مینه په نڅا ښکاري
ځکه ویجاړه راته دا ښکلې دنیا ښکاري

ستم جفا دې د زړه کور راته پخوا وران کړی
که راته خاندې ما ته هم ظلم، تعدا ښکاري
هر دم مې هیلې ارزوګانې د زړه کور کې ګرځي
په هرې هیلې کې قسم دی چې نوم ستا ښکاري
که د حسرت اوښکې په مخ مې بارانونه جوړ کړي
ماته د یار په درد او غم کې لادوا ښکاري
د زړه قطرې مې ستا د مینې ناکردو ته ورکړې
زخمي زخمي زړه ته مې دا مینه شفا ښکاري

د پښتنې مینې د ننګ او پت ساتو په خاطر
د پلوشې مینه کې یو جهان حیا ښکاري.

پلوشه ساپۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کاکاجي صنوبر حسین د غزل په اقتضا

غزل

بیا کـه مـې لـه زړه وتـې چغـارې دي
خـدايږو چـې د مینـې داسـې چـارې دي

زړه چـې مـې زخمـي شـو د جفـا پـه تېـغ
ښـکارې چـې دې سـترګې لاخونکـارې دي

کلـه بـه يوځـل هـم خطـا ونـه کـړي
دا پښـتني سـترګې حيـا دارې دي

تـه راشـه د اوښـکو قافلـه ګـوره
سـتا راتلـو تـه ناسـتې انتظـارې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه خـو سـتا د عشـق څپـه کـې خوښـه يـم
ځکـــه اند يښــــنې رانـــه فـــرارې دي

هم چې مې په سترګو کې ستا عشق ساتم
دې کــــې د پښـــتو ســـپېڅلې لارې دي

کـــړی مـــې تکـــل د مينـــې لاړ کـــې دی
خيـــر دی پلوشـــې تـــه کـــه دشـــوارې دي.

پلوشه ساپی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا کور یوازې ستا دی

ما ستا په سترګو کې دنیا ولیده
د مینې دنیا
د هیلو کور مې په کې جوړ کړ
ستا عشق په کې مېلمه و
او مېلمه به مې ساتلو
ما ویل چې
دا مېلمه مې خفه نه شي
دنیا به مې د مینې ونړېږي
خدای مه کړه
چې کورګی دا ستا د مینې
ویجاړ شي په غمونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دردونه ژړاګانې به ترې واخلم
بس ته په کې مېشته شه
دا کور زما د هیلو
ستا د مینې ستا د عشق دی
یوازې ستا پښتونه!
ستا پښتو زما حیا ده
بس ته په کې اوسېږه
دا کور یوازې ستا دی.

پلوشه ساپۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

وخته تا له ورځو شپو سره اشنا کړم
تا د ژوند له تقاضو سره اشنا کړم

ما یوازې مسافر ګڼلو ځان خپل
مسافت له قافلو سره اشنا کړم
هسې ما به بې مقصده قدم واخیست
خو تاریخ له فیصلو سره اشنا کړم
په خپل خیال به مې هدف ځان ته نږدې کړو
اوس منزل له فاصلو سره اشنا کړم
که هر چا مې لار جدا کړه جدا نه شوه
اخیر وینې له نسلو سره اشنا کړم
چې کېدې په کې خبرې ستا د حسن
عشق له هغو محفلو سره اشنا کړم

زما بهار په قابو خپل نه دی خپل زړه هم
وایه څنګه سلسلو سره اشنا کړم.

تېمورشاه بهار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وطن هجر

چې افغـان لـه بـل افغـان نـه جـدا کېږي
د نفـــاق ډيـــوه بـــه نـــوره هـــم بلېـــږي

نــو راځــئ ورونــو راځــئ چــې ســره يــو شــو
پــه بېلتــون بانــدې وطــن ټــول خرابېــږي

د وروری لاســـــونه ورکـــــړئ وطنوالــــو
پــه وروری بانــدې هــر څــه زمــوږ جــوړېږي

بـل د جنګ لمبې د عشق پـه اوبـو مـړې کـړئ
د ژونــدون جــرس پــه دغــه بڼــه غږېــږي

دغـــه خـــوږ وطـــن تـــه راشـــئ عطـــا وايـــي
چـــې دا خـــوږ وطـــن پـــه هجـــر کـــې کړېـــږي

عطامحمد

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د زلفــو تسلســل کــې چــې تیــارو تــه رســېدم
پــه جگــو تیتــو لارو امیــدو تــه رســېدم

دا ټول ښایسته چمن شولو زمـا پـه وینـو رنـگ
چــې زه کلــه دا ســتا د زلفــو غــرو تــه رســېدم
مــات نــه شــولو نــن مرگــه دا زمــا پښــتني هــوډ
قاصــده پــه همــت خپلــو وعــدو تــه رســېدم
ماځـان کړلـو پیـدا ستا د ښایست په تصور کې
پیــدا مــې نــه کــړې تــه کــه زولنــو تــه رســېدم
پــه اور د جــدایۍ شــوله ځــواني زمــا لــوگی
پــه طمــع د وصــال وم ســرو لمبــو تــه رســېدم

اشــنا د ښایســته او د خــوږې مینــې لــه لاســه
کــه نــه زه کلــه دې شــاړو میــرو تــه رســېدم.

عبدالله پانوس
۱۳۲۲/لیندۍ/۲۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې د یار په ښادۍ ښاد وي اغیار نه دی
وفادار دی ستا له مینې بېزار نه دی
دا تیارې د انتظار په ما خورې دي
که د هجر توره شپه ده سهار نه دی

خلک ولې لېونی وماته وایي
لېونو سره خو هېڅوک غمخوار نه دی
که مې ولیدې په وینه نو دیدن دی
د خوبو دیدار حساب په دیدار نه دی

انتخاب مې د یو ګل وکړ ګلشن کې
چې یو یار لرمه بل مې په کار نه دی
د غمونو په یرغل کې شو یوازې
که بدر د خوشالۍ طلبګار نه دی.

شفیق احمد بدر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د هجــران پــه تــورو شــپو کــې مــا ژړل
پـــه اهونـــو اســـوېلو کـــې مـــا ژړل

تـــه د چـــا شـــې د رقیـــب شـــې کـــه زمـــا
ټولـــه شـــپه پـــه دې ســـوچو کـــې مـــا ژړل

بـــې لـــه هجـــره څـــه دی کـــار د مینـــانو
د وصـــال پـــه اندېښـــنو کـــې مـــا ژړل

اشـــنا څنګـــه بـــې خبـــر وې زمـــا لـــه حالـــه
چـــې پـــه اوښـــکو شـــوګیرو کـــې مـــا ژړل

تـــه د چـــا د وربـــل ګـــل یـــې نـــه پـــوهېږم
ســـتا پـــه یـــاد ترخـــو شـــېبو کـــې مـــا ژړل.

ساجده عبدالله میلاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

تولـــه شـــپه غـــم د جانـــان مـــې ژړوي
تـــورې ســـترګې اوچـــت شـــان مـــې ژړوي

پـــه ژړا او پـــه غمـــو شـــوه ځـــواني تېـــره
هـــر يـــو دم غـــم د هجـــران مـــې ژړوي

د احســـاس د اور پـــه غېـــږه کـــې لـــوېږم
د يتـــيم ځيـــرې ګرېـــوان مـــې ژړوي

تـــول عـــالم شـــو خبـــر دار زمـــا لـــه مينـــې
چـــې خبـــر نـــه دی جانـــان مـــې ژړوي

زمـــا مينـــه زمـــا هيلـــه زمـــا ژونـــد دی
ســـتا يادونـــه ســـتا ارمـــان مـــې ژړوي.

ساجده عبدالله میلاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاهین نظر

حسـنه پـه لېمـو مـې ولـې تـه ولـې
دومـره پـه تېغـو مـې ولـې تـه ولـې

غـوڅ دې کـړه نظـر رانـه شـاهین نظـر
بـس دی پـه پنجـو مـې ولـې تـه ولـې

خیـر کـه تـه برېښـنا مـې تـر نظـر شـولې
نـور پـه تهمتـو مـې ولـې تـه ولـې

مـا کـه ګناهکـار د خـم پـه غـلا نیسـي
بـس نـور پـه توبـو مـې ولـې تـه ولـې

پرېـږده د عقبـی خبـرې هلتـه کـړو
دلتـه پـه ښـېرو مـې ولـې تـه ولـې.

حبیب الرحمن قربانخېل

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د زړه پـه سـر بانـدې اشـعار ليکمـه
پـه کې ښايست ستا د رخسار ليکمه

کلـه ګلشـن کـې لـه ګلونـو سـره
زه افسـانې د ګـل او خـار ليکمـه
سـپېرو بـادو کـې د خـزان زه مـدام
خـواره بيتونـه د بهـار ليکمـه
تـل دا سـتانونه بـه زه سـتا د جفـا
د بېلتانـه پـه هـره لار ليکمـه
شـرمېږې تـه زمـا پـه خـړو جـامو
سـتا بـه دغـه پېغـور و عـار ليکمـه

زه مبـارز د زړه پـه وينـو بانـدې
د خپـل جانـان شـرين ګفتـار ليکمـه.

عبدالغني مبارز

(c) ketabton.com: The Digital Library

پسرلی شو

د وطـــن پـــه جګـــو غرونـــو
نـــوی ســـاز زمزمـــه کېـــږي

د ســـیندونو پـــه موجـــو کـــې
د ژونـــدون نغمـــه تـــاوېږي

د ســـپېرو خـــاورو لـــه منځـــه
ســـره ګـــلان پورتـــه جګېـــږي

وچـــې دښـــتې شـــوې ګلونـــه
بلبـــل خـــوښ دی او خنـــد ېږي

د مرغـــــــانو کتارونـــــــه
د ګلشـــن پـــه لـــور خـــوځېږي

مصـــلحت کـــړی ګلانـــو
غـــر او ســـمه زرغـــونېږي

پـــــه بلبلـــــو بوراګـــــانو
حقیقـــــي اختـــــر جـــــوړېږي.

محمد ظفر تنهی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

شـــېبې شـــېبې د اوښـــکو ورو‌ې چـــې رانـــه ځـــې
چـــړې مـــې پـــه زخمونـــو ښـــخوې چـــې رانـــه ځـــې

د نـــاز خنـــدا چـــې وکـــړې پـــه نـــازکو نرمـــو شـــونډو
غـــوټۍ د ســـرو ګلونـــو غـــوړوې چـــې رانـــه ځـــې
ویـــده ټپونـــه ویښ کـــړې چـــې د نـــاز پـــه قـــدم راشـــې
نـــرۍ، نـــرۍ پـــرې مـــالګې دوړوې چـــې رانـــه ځـــې
د هیلـــو بـــڼ مـــې وســـپړې ګلونـــه پـــه خـــزان کـــې
د ســـترګو پـــه بڼـــو یـــې رژوې چـــې رانـــه ځـــې
ځیګـــر خـــو مـــې لاهلتـــه پـــه ټوپونـــو بانـــدې راشـــې
پـــه تـــګ کـــې چـــې دې ســـترګې جنګـــوې چـــې رانـــه ځـــې

سور داغ دې د سرو شونډو د هوس پر شونډو پرېږده
یـــو ځـــل خـــو بـــه مـــې ګلـــې ښـــکلوې چـــې رانـــه ځـــې.

ملوک هوس
۱۳۶۲ ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوښکو پیغام

د یــــار خیالـــه رانـــه ځـــې او کـــه نـــه؟
لـــږ پـــه قـــراره مـــې پرېـــږدې او کـــه نـــه؟

ځـــه رانـــه لاړ شـــه نـــور مـــې مـــه ځـــوروه
تـــه چېرتـــه کـــور کلـــی لـــرې او کـــه نـــه؟

د زړه لـــه حالـــه خـــو مـــې تـــه خبـــر یـــې
مغـــرور اشـــنا هـــم خبـــروې او کـــه نـــه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه پـــردې مـــې لـــه زخمـــو ډکـــې دي
يـــو څـــو پټـــۍ پـــرې لګـــوې او کـــه نـــه؟

چـــې يـــو پيغـــام درتـــه د اوښـــکو درکـــړم
هغـــه مـــې يـــار تـــه رســـوې او کـــه نـــه؟

وختـــه بلـــد شـــوم لـــه غمونـــو ســـره
پـــه مـــا دې زور نـــور ازمـــوې او کـــه نـــه

هوســـه! تـــش خـــو دې کـــړ زړه پـــر کاغـــذ
نـــور دې غـــزل اوس ختمـــوې او کـــه نـــه.

ملوک هوس

۱۳۶۲ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محبت کلی

د ښکلا ګل دې د کمڅو په څوکو
د هر عاشق په زړه داغونه وهي

د حسن تېغ دې د مين په زړګي
څرخي راڅرخي او ټپونه کاږي

د ناز چاړه دې هوسېږي دې ته
چې مې د زړه پردې سورې سورې کړي

تور لونګين دې د سينې په دښته
په اوږدو لارو کې کاروان ځغلوي

ځان رسوي د محبت کلي ته
چې ورته يوسي د خوښيو زېرى.

ملوک هوس
۱۳۲۲ ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ارمان غېږه

بادار ه پرې مې ږده چې مړ شم د ارمان په غېږ کې
لکه بېوسه يو انسان د بل انسان په غېږ کې

د سرو ګلونو په موسم کې راته ګوره خدايه
زه لکه ژېړه پاڼه پروت يم د خزان په غېږ کې

سترې فکرونه په ځانګو کې د حسرت ځنګوم
لکه چې کونډه ځنګوي خپل يتيمان په غېږ کې

د ژوندانه فلسفه څه ده دا و چاته معلوم
په دغه باب کې حقيقت پټ د زبان په غېږ کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لېوني غوندې همېش و وخت ته ژاړې څه له
د وخت خوړلي نه جوړېږي د لقمان په غېږ کې

زما همدغسې مسکن او منزل نه دی معلوم
لکه حالات چې خوري څپې تل د خفګان په غېږ کې

ګومان کول که ناروا دي خو عالمه دلته
فکر ټالونه خوري اکثره د ګومان په غېږ کې

لکه توپان چې سیمه رنګه کړي سېلاب راولي
داسې مې اوښکې نن ورغړي د چشمان په غېږ کې

هېڅ رحماني نظر چې خدایه په شهزاد ونه کړې
ښه دی چې ګرځي لېونی ستا د جهان په غېږ کې.

فیض محمد شهزاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د زړه په سر سودا خو ما پرېښوده
اشنا که تا راته رښتیا پرېښوده

خود به ځنګېږي د غرور په نیلو
ما د تورتم په سر رڼا پرېښوده

د امید ګل راته اغزي اغزي شو
سلګو د اوښکو مې ژړا پرېښوده

ملامت نه یم سرې لمبې دي اشنا
د خاطرو لمنه تا پرېښوده

ظاهر غلط شو ستا په ښکلې موسکا
دې فیصلې ته یې دنیا پرېښوده.

ظاهر شاه، ظاهر
۲/۱۱/۱۳۶۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

راپورې بلې سرې لمبې شي چې ځې
د امیدو ډیوې مې مړې شي چې ځې

خپل لیوني زړګي ته څه ووایم
ستا نه یې ډېرې شان ګیلې شي چې ځې

د بېلتانه پر هر رغېږې کله
د غم شېبې راته نږدې شي چې ځې

جرګه د خیال مې چاته ولېږمه
چور مې دهیلو قافلې شي چې ځې

ظاهر تنها دجنون کلي کې شو
په اوښکو سرو یې سترګې سرې شي چې ځې.

ظاهر شاه، ظاهر
۱۵/۱۰/۱۳۶۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوې سواره

نور نو کروندې ته د ګودر له لارې نه ځمه
بیا به د کوڅې په ملا کې ستا سترګو ته نه ګورم
په مړاوي غلچکي نظر
نور به دې نامه سره په شونډو کې
مړاوې موسکا نه راځي
پرېږده د غنمو درمند وسوځي
پرېږده چې د ګلو دلۍ اور واخلي
پرېږده چې ډېران شي د ارمان کلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرېږده د ځېړيو ځنګل وسوځي
چې سوې
خوله مې خاورې کړي!
دلته يوه دنګه ځېړۍ ونړېده
خاورې شوه
مځکو ته مې مه راځه
سوې سواره ده وږي نه شته دي
سترګو ولې نه ژاړئ په مينې پسې؟

احمد تکل
۲۰/۲/۱۳۶۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په زړه پر هار دی راله خوب نه راځي
خپه دا خوار دی راله خوب نه راځي

شپې د شپو چې په راتلو شمېرمه
لړې یې شمار دی راله خوب نه راځي

طبیبه ستا د راتلو لارې څاري
روح مې بیمار دی راله خوب نه راځي

لارې پردې دي په هر لور چې ګورم
پرد بس نګار دی راله خوب نه راځي

د شپو تندي کې چې رڼا ښکارېږي
راروان یار دی راله خوب نه راځي.

فریده هوډ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

وژنمـــــه دې نـــــن راتـــــه اشـــــنا ووې
مــــا وې زه منمــــه څــــه چـــې تـــا ووې

لــږ خــاطر بــه کــړې د رقيــب مــخ کــې تــه
ډېـــــر پـــــه احتــــرام مـــــې ورتـــــه دا ووې

عشــق کــې مــې مــرګ خــوښ پــه خــو خــو وار دی
ماتـــــه کـــــه يـــــې تـــــش دا پـــــه ادا ووې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې تا نه مې مرګ د رب په کار نه دی
دروغ دي که صنمه تا رښتیا ووې

دار باندې منصور چې خپله وخاته
تا د امتحان ځنګه نن بیا ووې

اور ته د غرور چې عشق ورودانګل
عقل و حیران چې راځه ما ووې

خپل زړه کې دوکه او فریب نه لرم
ځکه مې الفاظ ساده صفا ووې

ودې ښود غزل اسراره طرح کې
خیال دې د حمزه په ملګرتیا ووې.

سرزمین اسرار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښایست اثر

چې سترګې د یار ګورمه جامونه راپه یاد شي
و مخ ته یې نظر کړم سره ګلونه راپه یاد شي

د سترګو په کتو یې زه بې خوده په نشه شم
چې شونډو ته یې ځیر شم سره لالونه راپه یاد شي
دا حسن دا ښکلا او دا جمال چې د یار ګورم
دا ښکلې پوښتنې دا اسمانونه راپه یاد شي
دا تورې زلفې ګورمه په څټ یې را اړولي
میدان د پاړوګرو کې مارونه راپه یاد شي

ښایسته دا دنګه ونه دې مثال د تنکۍ لښتې
اثر یې په ما زیات دی چې شعرونه راپه یاد شي.

ملالۍ ساپۍ

۱۳۲۴ ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

توده مینه

که مینه غواړې د وطن مینه درنه مینه ده
تر ډېرو ښکلو د وطن مینه ښایسته مینه ده

دا هسې مینه ده چې هېڅ یې هېرولی نه شم
زموږ د ګران وطن سپېڅلې پښتنه مینه ده

د وطن مینه کې وفا ده ای پښتونه وروره
ژر شه وردانګه دا د حورو عجیبه مینه ده

په مینه سرور کول دا د هر مین دنده ده
د خپلواکۍ ټینګول زموږه دیرینه مینه ده

رب نه مې غوښتي چې په دې مینه کامیابه شمه
د ملالۍ له جوشه ډکه دا توده مینه ده.

ملالۍ ساپۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

شهید ته

شهیده له سپېڅلې عقیدې نه دې ځاربږم
د ورو، ورو بچیانو له نارې نه دې ځاربږم
د غیرت په اور کې تاوې دې جذبې نه دې ځاربږم
په ګولیو بهېدلې وینې سرې نه دې ځاربږم

ما قسم کړی دی ستا په اسوېلیو
چې دښمن به دې هر ځای کې زه په دار کړم
د دوزخ د اور لمبو ته بې ګذار کړم
په نازک ټټر بی بل د اور انګار کړم

که مې نه کړې ډیوې ستا د ارمان بلې
بیا مې مه بوله پښتون، له پښتنو به نه یم
شال راپه سر دجنګو کړه له زلمو به نه یم.

فیض محمد تصور
۱۳۶۵ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وینو ویالې

د جنګ په اور کې سوزېدلای نه شم
نور نو د خلکو غم زغملای نه شم

اوښکې تویېږي بې بها د خلکو
دا مرواريد ارزانولای نه شم
زړه مې چاودلی په غمونو کې دی
دا خوار زړګی زهیرولای نه شم
د ځوانو هیلو ځوانیمرګه ځوانان
په سره کفن کې ښخولای نه شم
بس بوره مور او ځوانه کونډه ناوې
د غم په تال کې زنګولای نه شم
نور د افغان په ښایسته وطن کې
ویالو د وینو ته کتلای نه شم

پرېږدئ افق د خوشبختۍ وخلي
د غمو پېټی په شا وړلای نه شم.

عطیه افق

(c) ketabton.com: The Digital Library

امتحان

خیال یې و زړه ته تسلا راولي
مړو امیدو ته مسیحا راولي

مینې خو داسې چارې وکړې په ما
چې هر نفس ته نوم دا ستا راولي

پرېبږده د سترګو ننداره دې وکړم
د زړه تیارو ته مې رڼا راولي

وخت امتحان د مینې اخلي راځم
ځکه بېلتون راته بیا بیا راولي

پښتني اوښکې به جرګه کړم ورته
که مې یو ځل راته اشنا راولي.

عطیه افق

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کاڼو باران

ورېښمين تارونه به د زلفو څه کړم
ځيرې ګرېوان چې پرې ګنډلی نه شم

د خولې خبرې خو دې ډېرې وکړې
خو په عمل کې څه ليدلی نه شم
دا خپل لاسونه به مړوند کې غوځ کړم
چې د قصاب زړه پرې راکښلی نه شم
رنګ ته مې وګوره په خپله پوه شه
حال د زړګي درته ويلی نه شم
هسې مې سبزې په لمبو کې ولې
زه يو قوت يم ورکېدلی نه شم

وخت دې باران د کاڼو وکړي پر ما
زه يې پښو ته ټيټېدلی نه شم.

امان الله غلجی
۱۳۶۴ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

محفل کې شول د سیمې عاشقان لمبه لمبه
په شمع چې شي څنګه پتنګان لمبه لمبه

ښایست دې د سپوږمۍ غوندې ځلیږي په جهان
پرې ځکه شول د کلي هلکان لمبه لمبه

راځه چې یو تربله کړو د مینې دنیا جوړه
چې عشق باندې مو شي ټول غمازان لمبه لمبه

اوس بس کړه لږ خو پرېږده د جفا لمن دلبره
ستا حسن مې د زړه کړ ټول ارمان لمبه لمبه

تر څو به درته ناست زه عالم زیب یم په امید
خوښي مې ټوله کړله ستا هجران لمبه لمبه.

عالم زیب

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاږه کاته

پتنګـه! عشــق تــه پــه لمبــو وګــوره
شــمعې! ژړا تــه پــه نخــرو وګــوره

دلتـه د نـاز پـه خوبـو سـر نـه شـې تـه
د مینــې کــور تــه پــه درنــو وګــوره

کــاږه کتــل پـه ســترګو ونـه کـړې تـه
لــیلا ښایســت تــه د پښــتو وګــوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظـــر د بـــدو پـــه زړه ځلـــه ســـاتې
دا هـــــدیره د پښــــــتنو وګــــــوره

لـري غیـرت پښـتون پـه سـر کـې همېش
جېـــل تـــه روان پـــه زولنـــو وګـــوره

دلتـــه مېړانـــه د خوشـــال پرتـــه ده
دا لـــه غیـــرت ډکـــه زانګـــو وګـــوره

دا د پښــــتو د حســــن ډکـــه کـــلا
یـــو ځلـــې بیـــا پـــه تـــاریخو وګـــوره.

لعل پاچا

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیلو کاروان

د سوي زړګي حال مې له تصویر نه وپوښته
نیمګړې ارزوګانې مې تقدیر نه وپوښته

د هیلو کاروانونه مې منزل ته نه رسېږي
د اوښکو سېلابونه مې ضمیر نه وپوښته

ما جوړ ورله امېل کړو مرغلرو نه د اوښکو
اشنا پروا ونه کړه دې تقصیر نه وپوښته

(c) ketabton.com: The Digital Library

تنکۍ هیله د زړه نه مې په شونډو کې سلګۍ شوه
سلګۍ بېرته ستنه شوه دې تاثیر نه وپوښته

د سترګو په ګرداب کې مې د وینو جوړ ډنډونه
دنیا په کې غرقېږي اوس تدبیر نه وپوښته

د خیال نیله یې ونښته د زلفو په ولول کې
خلاصی یې تربنه نه شته له زنځیر نه وپوښته

د یار په غېږ کې خوښ دی هیله من د وصال تږی
هجران ځپلې سترګې له شوګیر نه وپوښته.

محمد قاسم هیله من
۱۸/۱۰/۱۳۶۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیلو غوټۍ

هلته د دنګو پر تمناکو غرونو
لویې ورشو او زرغونې لمن کې
د ګڼو ونو
د تریخ سیوري لاندې
یوه هسکه کېږدۍ
د ازادۍ او خپلواکۍ په وړانګو
لکه د لمر داسې روښانه ښکاري...
یوه سپوږمۍ د کېږدۍ خوا کې ناسته
سترګې (یې) په لوړو څوکو
د لویو غرو لګېږي
ورته ناپایه دښته
د لمر په وړانګو ښکلې
څپه څپه ښکارېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او لکه:
تانده غوړکه
د پسرلي په موسم
ورو ورو غوړېږي
او بيا ټوله ګل شي...
داسې د پېغلې په ماشوم زړګي کې
يوه د هيلو غوټۍ
د غوړېدو په خاطر
سر راوباسي له ګرېوانه وايي:
کاشکې ما هم د يو ناپايه درياب
د قهرجنو څپو
ماتې کښتۍ ته د ساحل په هيله
لار ښوولای!

محمد قاسم هيله من

(c) ketabton.com: The Digital Library

ای هېواده!

ای هېواده زه پر تا باندې مين يم
ستا په مينه کې د زړه په سر خوږمن يم

ستا ښادي زما ښادي ده غم مې غم دی
ستا د مينې په اور سوی لوغړن يم

لافې نه وهم واقعيت درته وايم
ستا په سر زه تېر له خپل سرمال او تن يم

له امو تر سمندره زما کور يې
ستا د عشق په اور کباب په ټول بدن يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا لـه مینـي پـه هېڅکلـه منکـر نـه شـم
زړور یـم داسـي نـه ده چـې ډارن یـم

عقیـده مـې ده کاملـه پـه دې پـوه یـم
چې زه ستا پـه هـر دښـمن بانـدې سوبمن یم

ستا لـه هر ربنتیني دوست سره دوست اوسم
ستا لـه هـر وحشـي دښـمن سـره دښـمن یـم

پـه یـو لاس کـې مـې قلـم بـل کـې مـې تـوره
ښـه هرچـا وتـه څرګنـد پـرون او نـن یـم

تـه مې ساه یې تـه مې ژوند تـه مې وجود یې
سـتا پـه لار کـې باعزتـه او پـتمن یـم

لـه هغـې لارې چـې تـه پـرې زرغـونېږې
وابـه نـه وړمـه هـم تـل بـه پـه رفـتن یـم.

لاهور ټکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتني حیا

اوس چې مې په زړه کې اند پښنې راځي
وایي چې جانان سبا دلې راځي

لاړې به جارو په خپل بڼو کړمه
ګوره چې د ورځې که د شپې راځي

بیا به پخوانۍ مینه تازه کړمه
خیر که مې حیا د پښتنې راځي

راشه که راځې ته د زړه کور ته مې
کور کې د زړګي مې ولولې راځي

ستا په انتظار کې زه رڼا یمه
اوښکې مې په سترګو کې رڼې راځي.

شفیقه رڼا
۳/۱۰/۱۳۶۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

نرګسي لېمه

دا ستا د نظر یاد مې په خیالونو کې راناڅي
هوس مې د زړګي په پیوندونو کې راناڅي

د هجر توره شپه کې د وصال شمع لګېږي
پتنګ له ډېره شوقه غورځنګونو کې راناڅي
حیا د پښتنې ده چې پلو ونیسي مخ ته
رخسار یې د حیا په سروګلونو کې راناڅي
د سترګو په نګاه باندې دې زړه زما زخمي کړ
هر زخم د زړګي مې خنجرونو کې راناڅي
خزان د بېلتانه مې د خوښۍ پسرلی یوړ
نرګس غوندې لیمه په بارانونو کې راناڅي
رڼا شوله ځپه ځپه د مینې سمندر کې
د عشق هره ځپه یې په موجونو کې راناڅي.

شفیقه رڼا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتل

ستا په یاد کې یاره عالمونه هېرومه
د زړه په درد او غم کې پرهارونه هېرومه

په وخت د سحرګاه باندې شبنم په ګلو پرېوزي
ارمان د وصل را چې خپل دردونه هېرومه
د زړه مرغۍ مې والوته اسمان ته بې وزره
دیدن سره د یار دا پروازونه هېرومه
ته ګل د بیابان شولې و هرې خواته خاندې
د ګل په دې خندا کې ستا غمونه هېرومه
د مینې ګل خزان شو د ظالم بېلتون له لاسه
خزان ته د هر ګل مې خپل اهونه هېرومه

دا ستا کتل مې یاره ټول وجود راته لمبه کړ
رڼا ته د لمبې مې خپل اورونه هېرومه.

شفیقه رڼا

(c) ketabton.com: The Digital Library

آه

د اسمان په مخ دا آه دی که زړګی دی پاره شوی
دا شفق دی په اسمان کې په وینو دی لړلی

یا اثر دی پاتې شوی د مظلوم شهید د وینو
یا لمن د کوم خونخوار ده که فریاد دی راوتلی

یا غوغا ده د مظلومو د اسمان سترګې سرې شوي
یا نګاري مخ سور کړی که عاشق یې دی وژلی

یا د پېغلې پښتنې مخ له حیا څخه سور شوی
یا یې سور سالو په سر دی که پلو یې دی نیولی

د اسمان لمنه سره ده که شین شوی لاله ګل دی
یا یې ټیک پر تندي ایښی که مین په زړه داغلی.

شفیقه رڼا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ازمون

عقل مې د عشق په تکل اور کې په لمبو رغږي
مینه مې خوږلن کې په انګار او په ایرو رغږي

نن راته په سترګو کې لمبه د قهر تاوه کړه
هیله مې له دې هم د سکروټو په سرو رغږي
څومره د امید په مینه نازي مې ګوګل کې زړه
عشق باندې په مالګو کې په خپلو پرهرو رغږي
چا د اور په سترګو کې لیدلې د اوبو مینه؟
عقل بې احساس دی په لمن کې د پردو رغږي
بیا نازکو نرمو له ازمون نه پښې وکښلې
موږه متکورو سره چیرته په اغزو رغږي

ښکل به مې امید کړي د سره حسن اننګي په عشق
ځکه چې نن وخت ورته په پښو کې په توبو رغږي.

اسمعیل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ماضي خندا

د آه پــــه تـــاو عشـــق لېـــوني وخنـــدل
شـــونډو د ګـــل کـــې چـــې اغـــزي وخنـــدل

عقـــل بـــه ونـــاخي احســـاس تـــه خجـــل
حســـن د غـــم کـــې کـــه ښـــادي وخنـــدل

دود شـــو تکـــل د اســـوېليو پـــه اور
ورتـــه پرهـــر زړه ارمـــاني وخنـــدل

د ګـــل خنـــدا يـــې پـــه لمبـــو ونيـــوه
ســـيلۍ پـــه مينـــه د ســـپرلي وخنـــدل

نـــور د ســـبا د حســـن شـــونډې مښـــې
پـــه تونـــد شـــمال بانـــدې ماضـــي وخنـــدل.

اسمعيل
۲۰/۲/۱۳۶۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوښکو جنازې

پـر سـوي مـخ مـې دي روانـې سلسـلې د اوښـکو
راتـه خنـد یږه او کـوه مـې تماشـې د اوښـکو

چـا مـې پـر شـونډو د خنـدا د څپـې ځـل ونـه لیـد
عشـقه ګـرم نـه یمـه راغلـې مرحلـې د اوښـکو

د کـوم احسـاس لـه خـولې نـه وځـي د زګېرویـو کتـار
چې د شعر سترګو نه مې خوشې دي ویالې د اوښکو

(c) ketabton.com: The Digital Library

څــومره د مکــر تخيــل تــه کښــته شــوی نــرم؟
پــه نــوم د ميــو راتــه مــخ کــې ږدي پيــالې د اوښــکو

دا بــه تصــوير د چــا د ويــر وي انځــور کــړی قلــم
ځکــه يــې نــوکې نــه تــويېږي ترانــې د اوښــکو

څنګــه بــه ګــاڼې مټکــور نــه شــي د ســترګو زمــا
چــې شــپه او ورځ ترېنــه تــاوېږي ســرې لمبــې د اوښــکو

شــي بــه کــړې د يــار مغــرورې ســترګې عقلــه کــه نــه؟
چــې ورتــه يوســم ســتړې شــوې انــد ېښــنې د اوښــکو

ســتا د لــذت نــاظر دې ســېزي د عشــق هيلــه زمــا
اخــر بــه ورم د خنــدا کــټ کــې جنــازې د اوښــکو.

اسمعيل
۲/۲/۱۳۶۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

متهکور

زه د ارمان لپاره
لکه د جوارو دانه
د اور بټۍ کې
د ازمون په ګوتو
په مینه مینه
په اور واوښتم راواوښتلم
خو د لمبو له تاوه
سپینه پولۍ نه شولم
او د خوږې مینې د عشق له زوره
د اور لمبو کې
متهکور پاتې شوم.

اسمعیل
۲۷/۱۲/۱۳۶۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محمد اسمعیل یون لنډه پېژندنه

محمد اسمعیل یون د حاجي محمدخان زوی پر ۱۳۴۲ل کال، د لغمان ولایت د الینګار ولسوالۍ دنیازیو په یوې روښنفکرې کورنۍ کې زېږېدلی دی.

لومړنۍ زده کړې یې د الینګار ولسوالۍ د سلینګار په لومړني ښوونځي کې سرته رسولي دي، تر هغه وروسته کابل ته راغی او په خوشال خان لېسه کې شامل شو. پر ۱۳۶۲ل کال له نوموړې لېسې څخه په دویم نومره بریالی او پر ۱۳۶۷ل کال د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي د پښتو څانګې محصل شو. پر ۱۳۷۰ل کال له نوموړې څانګې څخه اول نومره بریالی او پر همدې کال بېرته د پښتو څانګې د کدر غړی شو. پر ۱۳۸۵ل کال په نوموړې څانګه کې د ماسترۍ دوره پیل شوه، یون په ډېر ښه او بریالي ډول دا دوره پایته ورسوله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

محمد اسمعیل یون له ۱۳۷۰ ل کال څخه بیا تر ننه پورې د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي تدریسي غړی او د «پوهندوی» علمي پوړۍ ته رسېدلی دی، پر استادۍ سربېره، استاد یون د «کابل پوهنتون»، «هیلې» او «شمشاد» مجلو د چلوونکي دنده هم په ښه ډول ترسره کړې ده. په پېښور کې د چاپېدونکې «معارف» مجلې کتونکی غړی هم و. همدارنګه دیو شمېر نورو چاپي خپرونو همکار هم پاتې شوی دی.

استاد یون پر ۱۳۸۱ ل کال، په جلال اباد کې بېړنۍ لویې جرګې ته د ختیزو ولایتونو د انتخاباتو د دفتر مشر شو، ددې جرګې لپاره تر ټاکنو وروسته د جرګې غړی، بیا د جرګې د غړو له خوا د بېړنۍ لویې جرګې دلومړي منشي په توګه انتخاب شو. استاد یون په دې جرګه کې تر خپل وروستي وسه خپل ملي او تاریخي مسولیت ادا کړ او د هېواد دښمنه عناصرو د توطیو مخه یې ونیوله.

تر دې جرګې وروسته، کله چې د افغانستان د اساسي قانون د تدوین بهیر پیل شو، نو استاد یون بیا ددې بهیر لپاره د ختیزو ولایتونو د دارالانشاد دفتر مشر وټاکل شو. په ختیزو ولایتونو کې د اساسي قانون د لویې جرګې لپاره انتخابات هم د همدې دفتر له خوا ترسره شول. استاد یون د اساسي قانون د تصویب په لویه جرګه کې د نوموړې جرګې د دارالانشا د غړي په توګه خپل فعال رول ادا کړ. ټاکل شوې وه، استاد یون په ختیزو ولایتونو کې د افغانستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جمهوري رياست لپاره د عمومي ټاکنو د دفتر مسول شي، خو په کابل کې د لويو جنګسالارانو او ځينو تنظيمي مشرانو له خوا پر حکومت او ملګرو ملتونو د زيات فشار له امله له کاره ګوښه شو.ملګرو ملتونو(UNAMA) استاد يون ته وړانديز وکړ، چې په کابل کې به تر دې لوړه دنده دروسپارو، خو استاد يون ونه منله او خپلې استادۍ ته يې دوام ورکړ.

درې کاله وروسته يې د ځينو ملګرو په زيات ټينګار او غوښتنه، د جمهوري رياست د ملي امنيت شورا په دفتر کې د فرهنګي چارو د رياست دنده ومنله او په کابل پوهنتون کې پر استادۍ سربېره لا تر اوسه دا دنده پر مخ وړي.استاد يون پر ۱۳۸۵ل کال د افغانستان او پاکستان د امن ګډې جرګې لپاره د افغانستان له خوا د منشي په توګه غوره شو او دا دنده يې هم په ښه ډول ترسره کړه.

استاد يون د خپلواک ليکوال په توګه په تېرو شلو کلونو کې ګڼ شمېر فرهنګي او ټولنيز خدمتونه ترسره کړي،په ګڼو چاپي، راديويي او ټلويزيوني مرکو کې يې د واقعيتونو او حقايقو د ښکاره کولو له امله د خلکو په زړونو کې ځای نيولی دی. که څه هم ډېر خلک د يون ليکنې، مرکې او نظريات خوښوي، خو يو شمېر داسې خلک هم شته، چې د يون سرسختي مخالفين دي. د هغه ملي او ګټورو نظرياتو ته هم غلط رنګ او تعبير ورکوي، دا ډول

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشخاص، چې اکثره یې زورواکي او د سیاسي ډلو ټپلو غړي او مشران دي، د استاد یون نظریات خپلو شخصي او تنظیمي ګټو ته خطر بولي، نو ځکه یې په ټینګه مخالفت کوي. زه ددې شاهد یم، هر کله چې یون کومه لیکنه او مرکه کړې، نو دده پر وړاندې یې مثبت او منفي غبرګونونه دواړه راپارولي دي، منفي غبرګونونه اکثره وخت د هغو اشخاصو او ډلو له خوا وي، چې په تېر کړکېچن سیاسي بهیر کې یې ډېرې نامشروع ګټې ترلاسه کړي او ځانونه یې مطرح کړي دي.

مثبت غبرګونونه اکثره د ولس دمشرانو، روښنفکرانو او نورو مخورو له خوا وي، خو استاد یون په دغسې سختو اغزنو او تنګو شرایطو کې بیا هم خپل فرهنګي، سیاسي او ټولنیز کار ته دوام ورکوي.

دا اوسنی فرهنګي کار، چې تاسو یې اوس په مسلسل ډول ګورئ، دا د تېرو شلو کلونو کارونه دي، چې له تېر یو نیم کال راهیسې پرې په منظم ډول کار شوی، اوډل شوي او دادی ستاسو مخې ته اېښودل کېږي، په داسې یو دولتي دفتر کې چې بوختیاوې په کې ډېرې وي، د منظم او ستر فرهنګي کار سرته رسول اسانه کار نه دی.استاد یون پر خپلو فرهنګي کارونو سربېره د ګڼو فرهنګي ټولنو د غړي، همکار او موسس غړي په توګه هم خپل فرهنګي رول ادا کړی،په پېښور کې یې د دوو المان مېشتو فرهنګي ټولنو

(c) ketabton.com: The Digital Library

«دافغانستان دکلتوري ودې ټولنې» او«د پښتني فرهنګ د ودې پراختيا ټولنې» د همکار په توګه د بېلابېلو ليکوالو په لسګونو اثار، ايډيټ او چاپ کړي دي. دغه راز يې په سلګونو کورنيو مشاعرو، ادبي غونډو او سيمينارونو کې ونډه اخيستې ده، خپله يې هم په لسګونو مشاعرې،سيمينارونه او علمي ورکشاپونه جوړ کړي دي.

سربېره پر دې، په يو زيات شمېر، ملي او نړيوالو کنفرانسونو کې يې په ښه ډول د خپل هېواد استازي کړې ده. دلته به يې د اثارو يادونه وکړو:

اثار

الف- پنځونې

کتاب نوم	څرنګوالى	چاپکال
• مټکور	لومړی شعري ټولګه	دويم ۱۳۸۷
• په اورونو کې سندرې	دويمه شعري ټولګه	دويم ۱۳۸۷

ب- راټولونې

• هيلې	ګډه شعري ټولګه	دويم ۱۳۸۷
• نيمګړي ارمانونه	د حيران شعري ټولګه	دويم ۱۳۸۷
• د لوونو فصل	ګډه شعري ټولګه	دويم ۱۳۸۷
• د نازو انا ياد	د سيمينار د ليکنو ټولګه	دويم ۱۳۸۷
• د استاد الفت نثري کليات	داستاد الفت نثرونه	درېيم ۱۳۸۷
• سيندونه هم مري	د اسحق ننګيال شعري منتخبات	دويم ۱۳۸۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

ج- ژباړنې

- د ټولنپوهنې له نظره: په افغانستان کې د واک جوړښتونه
  دپوهنوال روستارتره کي اثر دویم ۱۳۸۷
- .د افغانستان فرهنګي میراثونو ته یوه کتنه
  د نینسي دوپرې اثر دویم ۱۳۸۷
- په افغانستان کې د جګړې جنایتکارانو محاکمه
  د پوهنوال روستار تره کی اثر دویم ۱۳۸۷

د- یونلیکنې

- د اماراتو سفر د اماراتو یونلیک دویم ۱۳۸۷
- که یون دی یون دی د اروپا یونلیک لومړی ۱۳۸۷
- دپښتناګون ترڅنډو د امریکا یونلیک لومړی ۱۳۸۷

هـ- څېړنې او شننې

- د محمدګل خان مومند اند و ژوند ته یوه لنډه کتنه دویم ۱۳۸۷
- استاد زیار د پښتني فرهنګ یو ځلاند ستوری دویم ۱۳۸۷
- دکابل پوهنتون د ادبیاتو پوهنځي پښتو کتابښود دویم ۱۳۸۷
- د افغانستان فرهنګ ته اوښتي زیانونه دویم ۱۳۸۷
- د پښتو شعر هندسي جوړښت شپږم ۱۳۸۷
- له افغانستانه د مسلکي کادرونو د فرار عوامل دویم ۱۳۸۷
- ساینسي پرمختیاوې دویم ۱۳۸۷
- بېړنۍ لویه جرګه ولسواکي او زورواکي دویم ۱۳۸۷
- اندیال خوشال لومړی ۱۳۸۷
- هیله د خپلو سریزو په لمن کې لومړی ۱۳۸۷
- کلتوري یون لومړی ۱۳۸۷
- فرهنګي فقر لومړی ۱۳۸۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

- مرکه او مرکې — لومړی ۱۳۸۷
- خوشال په خپل ایډیال — لومړی ۱۳۸۷
- دکتابونو په وږمو کې — لومړی ۱۳۸۷
- افغانستان په سیاسي کړلېچ کې — لومړی ۱۳۸۷
- پښتو لیکنی سمون — لومړی ۱۳۸۷
- اوسنۍ رسنۍ — لومړی ۱۳۸۷
- که نړیوال ماته وخوري؟ — لومړی ۱۳۸۷

خدای (ج) دې استاد یون ته ډېر عمر ورکړي او جرئت دې ورته هم تاند لري، الله(ج) دې دی له هر ډول بدو بلاوو وژغوري، په فرهنګي کارو زیار کې ورته دنور زغم او اوسېلې هیله لرم.

په درناوي

وفاالرحمن وفا

کابل- افغانستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

HiLe

(Hoops)

The collection of young poets poems

Collected
By:
M. Ismael yoon

ISBN 978-9936-500-00-6

د خپرونو لړ: (۱)

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library